

Sic fatus, fecit rata dicta. apparuit undis
Creta; aliam in formam se Juppiter induit, & jam
Connubium celebrat, circum famulantibus Horis.
Illaque, virgo prius, magni tum sponsa Tonantis
Progeniem dedit, & gavisa est nomine matris.

IDYLLIUM III.

EPITAPHIUM BIONIS.

*Deflet poëta mortem Bionis Smyrnæi vatis bucolici, qui
veneno propinato haustoque supremum diem obierat.*

TRISTE mihi saltus, triste ingeme Dorica lympha,
Et fluvii optatum frustra lugete Bionem;
Nunc arbusta mihi vos flete & frondea lustra;
Aridulis flores nunc o spirate corymbis,
Nunc, rosa, triste rubeto, & triste rubeto, Anemone;
Nunc foliis signa illa tuis heu heu, Hyacinthe,
Ingemina: dulcem tulerunt fata aspera vatem.

Rumpite Sicelides jam questus, rumpite musæ.
Dauliades nemorum ramosa in sede gementes
Ite agite, & sicutis Arethusæ dicite lymphis:
Occidit ille Bion pastor bonus, occidit una
Jucundum & carmen, Pastorum & Dorica musa.

Rumpite Sicelides jam questus, rumpite musæ.
Strymonii lugete ad tristia flumina cycni,
Et querulo mœstum nunc fundite carmen ab ore,
Quale Bion quondam resonabat gutture vestro.
Dicite & Oeagriis, & nymphis dicite late
Bistoniis: dulcis periit jam Doricus Orpheus.